21/05/2026

Χιλιάδες πιστοί στον Άγιο Κωνσταντίνο Λοκρίδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με επίκεντρο την όμορφη και ιστορική Λοκρίδα, εορτάζεται στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος η Δεσποτική Εορτή της Αναλήψεως του Σωτήρος και η μνήμη των Αγίων Θεοστέπτων και Ισαποστόλων Βασιλέων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών** χοροστάτησε εχθές στον **περικαλλή Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην ομώνυμη κωμόπολη της Λοκρίδος**, παρουσία πλήθους επισήμων και πιστών. Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα ευλόγησε η εορτολογική συγκυρία, η μνήμη των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης να εορτάζεται μέσα στο φως μιας μεγάλης Δεσποτικής εορτής, της εορτής της Αναλήψεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και αυτή η ευνοϊκή συγκυρία

έρχεται, όχι για να επισκιάσει αλλά για να αναδείξει τα πρόσωπα του Αγίου Κωνσταντίνου και της Αγίας Ελένης.

Σαράντα ημέρες μετά την Ανάσταση του Χριστού έρχεται πάλι ο Χριστός, για να προσάγει την ανθρώπινη φύση στον ουρανό της δόξης, στην αγκαλιά πάλι του ουρανού, στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα κι όπως πολύ όμορφα τονίζουν οι Πατέρες της Εκκλησίας θα μπορούσε η Ανάληψη του Χριστού να γίνει άμα τη Αναστάσει, με την Ανάστασή Του να αναληφθεί στους ουρανούς, όμως οικονομεί ο Θεός μία περίοδο σαράντα ημερών με πολλές παρουσίες του Χριστού, εμφανίσεις του Αναστάντος Χριστού, ακριβώς για να φανερώσει ότι η Ανάσταση ήταν μία πραγματικότητα και δεν ήταν ένα κατά δόκησιν, κατά φαντασίαν, ένα πλαστό γεγονός το οποίο έπλασαν κάποιοι αιθεροβάμονες ή κάποιοι ονειροπόλοι ή κάποιοι οραματιστές, γιατί πάντοτε μέσα στην ιστορία υπάρχουν τέτοιες τάσεις οραματιστών και ψευδοπροφητών, αλλά ήταν μία χειροπιαστή πραγματικότητα και πρώτο και απτό σημείο αυτής της πραγματικότητας ήταν ο Απόστολος Θωμάς που ψηλάφισε τις πληγές στο Αναστημένο Σώμα του Χριστού.

Συγχρόνως την ίδια περίοδο ο Χριστός και εξαφανίζεται πάλι για να προετοιμάσει για την απουσία Του, να προετοιμάσει τους Μαθητές και να προετοιμάσει όλους μας για την σωματική του απουσία μέχρι φυσικά την τελική του επιστροφή στην Δευτέρα Παρουσία, όπου εκεί με το ίδιο Αναστημένο Σώμα που ανελήφθη στους ουρανούς θα κατέβει εν πλήρειδόξη και θα δώσει τέρψη και χαρά σε όσους Τον αγάπησαν, σε όσους Τον λαχταρούν, Τον προσμένουν, Τον προσδοκούν και θλίψη φυσικά σε όσους δεν Τον αγάπησαν και στο πρόσωπό Του είδαν έναν Θεό τιμωρό, έναν Θεό φόβητρο, έναν Θεό χωροφύλακα κατά κάποιο τρόπο που ήρθε για να ταλαιπωρήσει τη ζωή των ανθρώπων.

Μέσα λοιπόν σε αυτό το πλαίσιο της απόλυτης παρηγορίας που προσφέρει ο Χριστός τονίζοντας ότι «ουκ εάσω υμάς ορφανούς» και για αυτό βλέπουμε τους Μαθητές του μετά την Ανάληψη να φεύγουν χαρούμενοι και όχι λυπημένοι, εγγυάται ο Χριστός ότι και θα επανέλθει στη Δευτέρα Παρουσία αλλά και θα πέμψει τον Παράκλητο, το Άγιο Πνεύμα, γι' αυτό και αμέσως μετά την εορτή της Αναλήψεως προσδοκούμε την εορτή της Πεντηκοστής. Όλα αυτά συνδέονται άρρηκτα με την χριστολογία της Εκκλησίας, δηλαδή με το πώς η Εκκλησία μέσα στην αλήθεια της, την παράδοσή της, είδε τον Χριστό ως τέλειο Θεό και ως τέλειο άνθρωπο. Όλα αυτά αποδεικνύουν πόσο σημαντική υπήρξε η Θεολογία της Α' Οικουμενικής Συνόδου, η οποία εδογμάτισε και εθεολόγησε ότι ο Χριστός, ο οποίος ενηνθρώπησε την θεία και την ανθρώπινη φύση δεν ήταν ένα εξαιρετικό και τέλειο κατά μία σχετική έννοια κτίσμα, αλλά ήταν ο τέλειος Θεός και ο τέλειος άνθρωπος. Και σε αυτό πρωτοστάτησε ποιος;

Ο Μέγας Κωνσταντίνος. Αυτός ο οξυδερκής πολιτικός άνδρας, ο σπουδαίος ηγέτης, ο οποίος έκανε απίστευτες στρατηγικές κινήσεις στην εποχή του, από τη μεταφορά της πρωτεύουσας από την παλαιά Ρώμη στη νέα Ρώμη, από την αλλαγή όλου του γεωπολιτικού πεδίου και τη μεταφορά του κέντρου βάρους πάνω στη διέξοδο στη Μεσόγειο θάλασσα και πάνω στην επικοινωνία λαών και πολιτισμών, αυτός ο οποίος χρηματοδότησε σπουδαία μνημεία λατρείας θρησκευτικής ελευθερίας, ανεξιθρησκίας, πολιτισμού, αναζήτησε και έφερε τον Τίμιο Σταυρό με τη μητέρα του την Αγία Ελένη από τα Ιεροσόλυμα, γεγονός πολύ σημαντικό, γιατί ακριβώς αυτός που σταυρώθηκε ήταν ο τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός, άρα το πρότυπο της απόλυτης θυσίας και αγάπης, άρα και το απόλυτο πρότυπο έμπνευσης για ένα λαό που θέλει να αυτοθυσιάζεται, να αυτοπροσφέρεται, να αγωνίζεται. Ο Άγιος Κωνσταντίνος διέβλεπε ότι αν δεν γινότανε η σωστή διατύπωση του Δόγματος του Χριστολογικού της Εκκλησίας και δεν περιφρουρείτο η Εκκλησία από την αίρεση του Αρείου, τότε αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα όχι απλώς να υποτιμηθεί το πρόσωπο του Χριστού, αλλά να υπερτιμηθεί με λανθασμένο τρόπο το πρόσωπο του ανθρώπου σε έναν υπερανθρωπισμό δύναμης και ισχύος, όπου ο πιο ισχυρός, ο πιο ευφυής, ο πιο δυνατός, ο πιο πλούσιος, ο πιο πονηρός, αν το θέλετε, ο πιο πανούργος, θα μπορούσε ως καλύτερο κτίσμα να εκμεταλλεύεται τα πιο αδύνατα κτίσματα. Πάνω εκεί βασίστηκε ο ναζισμός, ο φασισμός, οι νοοτροπίες ότι κάποιοι άνθρωποι είναι μόνο για σαπούνια, κάποιοι άνθρωποι είναι υποδεέστεροι από άλλους ανθρώπους, εκεί βασίστηκε η δουλεία, εκεί βασίστηκαν όλες αυτές οι αντιλήψεις, οι οποίες ξεχώρισαν τα κτίσματα σε κατηγορίες και ήρθε ο Χριστός και προσέλαβε όλη την ανθρώπινη φύση, όλη την ταλαιπωρία, όλη την περιφρόνηση, έγινε ο ίδιος σκλάβος και δούλος ,έγινε ο ίδιος ο τελευταίος των τελευταίων, καταδικάστηκε ως ληστής και ως κακούργος ακριβώς για να δώσει προοπτική φως και ζωή σε κάθε άνθρωπο ανεξαιρέτως».

Ακολούθησε πάνδημη Ιερά Λιτανεία προπορευομένης της Δημοτικής Φιλαρμονικής του Δήμου Λοκρών, τιμητικών αγημάτων και μελών πολιτιστικών συλλόγων ενδεδυμένων με παραδοσιακές στολές, τελεταρχούντος του Αρχιερατικού Επιτρόπου Θερμοπυλών και Μενδενίτσης και προϊσταμένου του Ναού, Πρωτ. π. Κωνσταντίνου Ρεντίφη.

Στο πλαίσιο της λαμπράς αυτής πανηγύρεως ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε και την επετειακή εκδήλωση για την επέτειο 180 ετών από την ίδρυση της πόλεως του Αγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στον Άγιο Κωνσταντίνο Λοκρίδος με εμπνευσμένη εισήγηση του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, Πρωτ. π. Νεοφύτου Ραφαηλίδη.